

РОЗВИТОК СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Величко Лариса Юрієна,

*д.ю.н., доц., завідувач кафедри права та європейської інтеграції,
Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Харків
ORCID 0000-0003-3029-4719;*

Товмасян Артур Едмарович,

*аспірант кафедри права та європейської інтеграції,
Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Харків
ORCID 0000-0003-2615-4692*

УДК 351:342.97

doi: 10.34213/tp.19.03.01

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИМУСОВИМ ВИКОНАННЯМ СУДОВИХ РІШЕНЬ ЩОДО СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ: АНАЛІЗ ПРОВЕДЕНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ВИОКРЕМЛЕННЯ ЇХНІХ ПЕРСПЕКТИВНИХ НАПРЯМІВ

Проаналізовано зміст авторефератів дисертацій і фахових публікацій, присвячених державному управлінню примусовим виконанням судових рішень щодо суб'єктів господарювання. Виокремлено перспективні напрями дисертаційних досліджень за цією проблематикою. Конкретизовано перелік специфічних засобів (у межах визнаних методів) державного управління примусовим виконанням судових рішень.

Ключові слова: державне управління, судові рішення, примусове виконання, суб'єкти господарювання, дисертаційні дослідження, перспективні напрями.

Постановка проблеми. Своєю більшістю суб'єкти господарювання намагаються максимізувати свої вигоди, що далеко не завжди стає реальністю в межах чинних правових норм. При цьому такі суб'єкти старанно приховують такі правопорушення, а в разі викриття та винесення звинувачувального вироку суду – докладають чимало зусиль для уникнення справедливого покарання. За таких умов зростає значущість дієвого державного управління примусовим виконанням судових рішень щодо суб'єктів господарювання, що спирається на надбання вітчизняної науки. Означене, зрештою, й зумовлює актуальність цього дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика примусового виконання судових рішень стала наріжним каменем дисертаційних досліджень з державного управління (Є. Гришко), права (А. Авторгов, О. Гришко, Р. Ігонін, М. Коренева, Л. Крупнова, М. Майка, П. Макушев, М. Міхеєв) тощо. Певний дефіцит комплексних досліджень з державного управління примусо-

вим виконанням судових рішень щодо суб'єктів господарювання компенсується публікаціями у фахових виданнях таких науковців: Я. Белінська, О. Буцан, О. Візняк, О. Гришко, І. Зозуля, Є. Когутич, С. Короєд, М. Лошицький, М. Мальський, М. Марченко, Л. Мелех, В. Морозова, А. П'ятницький, О. Святогор, І. Француз та ін.

Постановка завдання. Метою статті є розроблення рекомендацій з удосконалення державного управління примусовим виконанням судових рішень. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити такі завдання: 1) проаналізувати зміст авторефератів дисертацій і фахових публікацій, присвячених державному управлінню примусовим виконанням судових рішень; 2) виокремити перспективні напрями дисертаційних досліджень за цією проблематикою.

Виклад основного матеріалу. Віддаючи належне теоретичним розробкам і практичним рекомендаціям вітчизняних науковців, слід наголосити на необхідності продовження наукових розвідок з урахуванням наявного наповнення елементів державного управління в дисертаційних дослідженнях і публікаціях (передусім у фахових виданнях) за цією проблематикою, як-от:

1. **Форми впливу держави:** державне управління (О. Буцан, Є. Гришко), державне регулювання (Л. Крупнова, М. Міхеєв, В. Морозова, О. Святогор, А. Тогобіцька, І. Француз).

2. **Механізми державного управління:**

– *загальні:* адміністративний (Я. Белінська, Є. Когутич, С. Короєд, М. Лошицький), економічний (О. Драган), інституційний (А. Авторгов, О. Гришко, І. Зозуля, Р. Ігонін, М. Коренева, Л. Крупнова, П. Макушев, М. Мальський, В. Морозова, А. Тогобіцька, І. Француз, В. Халішхов, С. Якимчук), інформаційний (П. Макушев), організаційний (Є. Когутич, П. Макушев, Н. Стасів), правовий (О. Гришко, І. Зозуля, Л. Крупнова, М. Мальський, А. П'ятницький, О. Святогор, А. Тогобіцька, І. Француз, С. Якимчук), адміністративно-правовий (А. Авторгов, Н. Армаш, Д. Беззубов, О. Гришко, Р. Ігонін, Л. Крупнова, М. Коренева, П. Макушев, М. Міхеєв, В. Морозова, А. П'ятницький, І. Сопілко);

– *специфічні:* зниження юридичних ризиків у адміністративному примусі (Н. Армаш, Д. Беззубов, М. Коренева, І. Сопілко); звернення стягнення на дебіторську заборгованість (О. Буцан); притягнення до юридичної відповідальності державних і приватних виконавців (О. Гришко, П. Макушев); отримання свідоцтва приватного виконавця (О. Гришко); контролю й нагляду за діяльністю ДВС і приватних виконавців; притягнення до відповідальності за протиправні дії чи бездіяльність; оцінювання ефективності адміністративних процедур виконавчого провадження (Л. Крупнова); арешту (блокування та вилучення, звернення стягнення на кошти) коштів, які використовує боржник у платіжних системах; реалізації ухвал суду (М. Майка); виконання рішень; виконавчого провадження та відповідного правового режиму виконавчого процесу; контролю діяльності ДВС; правового регулювання примусових заходів (П. Макушев); забезпечення проведення провадження виконавчого провадження (М. Міхеєв).

3. **Суб'єкти, які забезпечують виконання судових рішень:** органи Державної виконавчої служби України, приватні виконавці; органи внутрішніх справ, органи опіки та піклування й інші суб'єкти правовідносин.

4. **Спосіб виконання судових рішень:** відкриття окремого виконавчого провадження; ухвала, виконання якої проводиться без відкриття окремого виконавчого провадження.

Проведене узагальнення результатів дисертаційних досліджень та публікацій у фахових виданнях за цією проблематикою дозволило конкретизувати (у межах визнаних методів регуляторного впливу) перелік засобів державного управління примусовим виконанням судових рішень:

– *адміністративні*: арешт на кошти та майно боржника при відкритті виконавчого провадження за заявою стягувача; вилучення в боржника й передача стягувачеві предметів, зазначених у рішенні; дисциплінарна відповідальність державних (приватних) виконавців за правилами внутрішнього розпорядку та в порядку підлеглості; гарантування захисту прав учасників виконавчого провадження, крім бездіяльності державних виконавців (оскарження рішень, дій, бездіяльності державних виконавців); заборона боржникові розпоряджатися та/або користуватися майном, яке належить йому на праві власності, у т. ч. коштами, або встановлення боржникові обов'язку користуватися таким майном на умовах, визначених виконавцем; застосування забезпечувальних заходів (опис, арешт, вилучення майна й коштів, зняття арешту, зберігання майна тощо); звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію й інший дохід боржника; звернення стягнення на кошти, цінні папери, інше майно (майнові права), корпоративні права, майнові права інтелектуальної власності, об'єкти інтелектуальної, творчої діяльності, інше майно (майнові права) боржника, у т. ч. якщо вони перебувають в інших осіб або належать боржникові, від інших осіб, або боржник володіє ними спільно з іншими особами; зняття арешту з майна боржника у законодавчо встановлених випадках завершення виконавчого провадження; контроль діяльності державних виконавців і приватних виконавців, які забезпечують примусове виконання судових рішень; ліцензування діяльності судового виконавця; немайнові стягнення (особисте виконання, поновлення на роботі, відібрання дитини, виселення, вселення); проведення планових і позапланових перевірок;

– *економічні*: визначення вартості майна, яке спрямовується на реалізацію; визначення черговості стягнення на кошти й майно боржника; виконавчий збір; виплати винагороди державному виконавцю за своєчасне та фактичне закінчення виконавчого провадження; встановлення мінімального розміру страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця; встановлення плати за дострокове завершення провадження; граничні розміри штрафів; оплата праці та матеріально-технічне забезпечення працівників органів державної виконавчої служби та приватних виконавців; розмір витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій; розмір, на який уціняється вилучене майно боржника, у разі його нереалізації; сплата авансового внеску в разі звернення виконавчого документа до примусового виконання органами прокуратури України;

– *організаційні*: адміністративні договори; зупинення виконавчого провадження; єдиний реєстр боржників; моніторинг стану діяльності органів примусового виконання судових рішень; наради; проведення кваліфікаційного іспиту на отримання свідоцтва приватного виконавця; перевірки; добір і розстановка кадрів; підготовка інформаційних і статистичних документів; процедура примусового виконання судових рішень; реалізації майна, у разі якщо інші заходи примусового виконання не мали результату; проведення науково-практичних конференцій та круглих столів за цією проблематикою; ревізії; співробітництво з іншими вітчизняними та іноземними інституціями,

які забезпечують примусове виконання судових рішень; укладання адміністративних договорів;

– *правові*: Конституція України, кодекси України, закони України (“Про державну виконавчу службу”, “Про державну службу”, “Про виконавче провадження”, “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”, “Про гарантії держави щодо виконання судових рішень”, “Про введення мораторію на примусову реалізацію майна” та ін.); укази Президента України, постанови та рішення Верховної Ради України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України; нормативно-правові акти центральних органів виконавчої влади, обласних і районних державних адміністрацій, районних і міських рад тощо; накази ДВС України; статут Асоціації приватних виконавців України, рішення Ради приватних виконавців України та з’їзду приватних виконавців України; посадове регламентування (штатний розпис, посадові інструкції виконавців); виконавчі написи нотаріусів; постанови державного виконавця про стягнення виконавчого збору, а також витрат, пов’язаних з організацією та проведенням виконавчих дій і накладанням штрафу;

– *соціально-психологічні*: інформування громадськості про стан діяльності органів примусового виконання судових рішень; мотиваційно-консультативна робота; переконання; примус (астрент); правова культура боржників, а також державних і приватних виконавців.

Важливою запорукою підвищення практичної й наукової цінності майбутніх дисертаційних досліджень є належне врахування положень уже захищених дисертацій за відповідною тематикою, а саме:

1. Предметом дисертаційних досліджень було обрано: система виконавчого провадження в Україні (Р. Ігонін, Л. Крупнова, М. Майка, П. Макушев); адміністративно-правовий механізм зниження юридичних ризиків у заходах примусу органів виконавчої влади України (М. Коренева); адміністративно-правовий статус органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (А. Авторгов, О. Гришко); адміністративно-правове регулювання діяльності державних і приватних виконавців в Україні (М. Міхеєв); державне управління у сфері примусового виконання судових рішень та інших органів влади (Є. Гришко).

2. Об’єктом державного управління дисертанти обирають такі варіанти: комплекс суспільних правовідносин, що виникають у процесі виконання ухвал суду у цивільному процесі (М. Майка); суспільні відносини, що виникають у сфері виконання судових рішень (А. Авторгов, Є. Гришко, О. Гришко, Р. Ігонін, М. Коренева, Л. Крупнова, П. Макушев, М. Міхеєв).

Слід зважати на окремі дискусійні положення щодо структури дисертацій та статусу окремих її структурних елементів. Зокрема, А. Авторгов проаналізував (§ 3.1) “ефективність системи примусового виконання рішень державними виконавцями” [1], хоча такий матеріал логічніше розміщати у другому (аналітичному), а не у третьому (концептуальному) розділі дисертації. Є. Гришко присвятив § 2.3 вдосконаленню державного управління у сфері примусового виконання рішень судів та інших органів [3], але враховуючи зміст цього матеріалу його доречніше розмістити у третьому розділі. Водночас у назві третього розділу вказується на “стан форм і методів державного управління...” [3], що, по-перше, саме по собі є суперечливим (варто говорити не про стан форм і методів, а про результативність використання їх...); по-друге, оціню-

вання “стану” традиційно є змістом другого розділу дисертації; по-третє, назви параграфів третього розділу, радше за все, віддзеркалюють “теоретичні основи...” (тобто є матеріалом першого розділу) й не мають жодного відображення їхнього концептуального складника (спрямованості на вдосконалення). Науковці також пропонують авторські тлумачення понять, які почасти наділяються статусом “вдосконалено” та/чи “вперше” [1, с. 6–7; 5, с. 5; 6, с. 10; 9, с. 5–6; 11, с. 9–10], хоча ці пункти наукової новизни доречніше відносити до рубрики “дістало подальшого розвитку”, оскільки почасти дослідникам україн складно опрацювати всю наявну інформацію за цією проблематикою, а тому завжди існує ймовірність більш ранніх версій тлумачень відповідних понять. Є. Гришко стверджує, що “основним методом в діяльності ДВС є переконання” [3, с. 166], хоча переконання, скоріш за все, є засобом, а не методом державного управління. Також не варто обмежуватися дослідженням лише “адміністративних та економічних методів державного управління примусовим виконанням судових рішень” [3, с. 172], оскільки значущими є й інші традиційні (організаційні, правові, соціально-психологічні) методи державного впливу. Л. Крупнова навела “основні наукові положення, що виносяться на захист” [7, с. 8–11], хоча мала б їх розподілити за статусом.

У подальших дисертаційних дослідженнях також слід урахувувати й інші результати наукових досліджень. Зокрема, А. Авторгов правомірно стверджує, що “у процесі здійснення своїх прав державний виконавець діє в юридичних межах, визначених його обов’язками. Водночас у практичній діяльності державного виконавця присутній розсуд, сфера якого встановлюється нормами права, що регламентують цілі, завдання тощо. Наявність розсуду визначається тими обставинами, що в нормі права міститься лише загальна модель поведінки, а конкретна життєва ситуація завжди змістовно багатша” [1, с. 11]. Завдяки цьому державні та приватні виконавці можуть, з одного боку, більшою мірою враховувати наявні обставини під час примусового виконання судових рішень (ураховувати інтереси стягувачів, боржників, третіх осіб), а з іншого – створює передумови для зловживань (хоча й у межах чинного законодавства). Більше того, “у випадку, якщо боржник вважає, що державний виконавець при реалізації своїх прав з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів порушує встановлений законом порядок їх реалізації, що призводить до завдання йому шкоди, він може звернутися до суду, який видав виконавчий документ, зі скаргю на дії державного виконавця” [13].

О. Бушан акцентує на “досить високій ймовірності певної легалізації колекторської діяльності шляхом запровадження інституту приватних виконавців” [2, с. 96]. Отже, актуалізується питання розроблення дієвих механізмів державного управління, здатних убезпечити суспільство від зазначених негативних проявів.

Є. Гришко зазначає, що “примусові заходи, що застосовує ДВС, поділяються на процесуальні та профілактичні; організаційні, стягнення та праворегулюючі” [3, с. 21–22], тим самим указуючи на необхідність застосування певної комбінації методів і засобів державного управління, залежно від не лише конкретної ситуації, а й спрямованості такого впливу та стадії цього процесу. Більше того, запровадження “змішаної моделі примусового виконання рішень обумовлює необхідність запровадження нових форм і методів державного управління” [3, с. 136], отже виникає потреба в пошуку та науковому обґрунтуванні таких новацій (що, до речі, не виключає створення

нових підходів до результативнішого використання вже наявних методів і засобів державного управління в цій царині.

М. Майка наголошує, що “законна сила ухвали, характеризується двома ознаками: обов’язковість (здатність і наявність підстав для поширення на правовідносини) та, в окремих випадках, здійсненність (можливість і наявність підстав для виконання)” [8, с. 40]. При цьому не слід нехтувати такою ознакою як законність (відповідність правовим і соціальним нормам), що набуває особливої значущості в умовах, коли рейдери використовують рішення суду для незаконного відчуження майна.

М. Мальський нагадує, що “недостатність активів, за рахунок яких можливе задоволення вимог кредитора, може бути підставою невиконання судових рішень” [10, с. 49], а тому органи державної влади мають й надалі продовжувати роботу з недопущення штучного банкрутства підприємств.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Дисертаційні дослідження відрізняються: 1) своїм *статусом* (на здобуття наукового ступеня доктора чи кандидата наук), *науковим напрямом* (державне управління, право), *предметом дослідження, підходами до вирішення конкретної проблеми* тощо; 2) прямим, дотичним та опосередкованим відношенням до проблеми державного управління примусовим виконанням судових рішень.

Свою більшістю захищені дисертації присвячено дослідженню особливостей діяльності державних (А. Авторгов, Р. Ігонін, П. Макушев, М. Міхеєв) і приватних виконавців (О. Гришко, Л. Крупнова, М. Міхеєв), особливостей функціонування системи виконання судових рішень (О. Гришко, Р. Ігонін, М. Коренева, Л. Крупнова, М. Майка, П. Макушев, Д. Сіверін), а також специфіки державного управління в цій царині (Є. Гришко). Водночас наявні лише фрагментарні згадки про механізми державного управління примусовим виконанням судових рішень, тим більше щодо суб’єктів господарювання.

Перспективними напрямками дисертаційних досліджень є: *на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління* – реформування державної системи виконання покарань; формування (реалізація) державної політики щодо розвитку державної системи виконання покарань; державна політика щодо забезпечення правової дисципліни суб’єктів господарювання; *кандидата наук з державного управління* – механізми взаємодії державних і приватних виконавців; механізми взаємодії господарських судів України з органами примусового виконання рішень при здійсненні правосуддя; державний контроль діяльності приватних виконавців; механізм адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень; механізми державного управління виконання в Україні рішень іноземних судів, у т. ч. міжнародних комерційних арбітражних установ; механізми державного управління примусовим виконанням судових рішень щодо суб’єктів господарювання (підприємств, громадських організацій, окремих осіб (у т. ч. тих, хто переховується від правосуддя за кордоном)). Пропонований перелік не є вичерпним і може бути доповнений авторськими темами, запропонованими здобувачами та їхніми науковими керівниками.

Продовження наукових розвідок за цією проблематикою сприятиме подальшому покращанню дисципліни серед суб’єктів господарювання щодо виконання судових рішень, у т. ч. за рахунок вдосконалення державного управління в цій царині.

Список використаних джерел

1. Авторгов А. М. Адміністративно-правовий статус державного виконавця : автореф. дис. ... к.ю.н. : 12.00.07. Київ, 2008. 19 с.
2. Бушан О. А. Сучасні питання державного управління у сфері примусового виконання судових рішень та рішень інших органів. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія "Юридичні науки"*. 2017. № 29, т. 1. С. 94–97.
3. Гришко Є. М. Державне управління у сфері примусового виконання рішень судів та інших органів влади : дис. ... к.держ.упр. : 25.00.01. Київ, 2016. 224 с.
4. Гришко О. М. Адміністративно-правовий статус органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : дис. ... к.ю.н. : 12.00.07. Запоріжжя, 2018. 270 с.
5. Ігонін Р. В. Організаційно-правові засади діяльності суб'єктів виконавчого провадження : автореф. дис. ... к.ю.н. : 12.00.07. Ірпінь, 2007. 22 с.
6. Коренева М. М. Адміністративно-правовий механізм зниження юридичних ризиків у заходах примусу органів виконавчої влади України : дис. ... к.ю.н. : 12.00.07. Київ, 2017. 220 с.
7. Крупнова Л. В. Система виконавчого провадження в Україні: теоретико-правові та праксеологічні аспекти : дис. ... д.ю.н. : 12.00.07. Дніпро, 2019. 440 с.
8. Майка М. Б. Виконання ухвал суду у цивільному процесі : дис. ... к.ю.н. : 12.00.03. Львів, 2019. 233 с.
9. Макушев П. В. Державна виконавча служба в Україні: адміністративно-правове дослідження : автореф. дис. ... д.ю.н. : 12.00.07. Запоріжжя, 2017. 38 с.
10. Мальський М. М. Основні підстави невиконання судових рішень та інших актів, що підлягають примусовому виконанню в транснаціональному виконавчому процесі. *Альманах міжнародного права*. 2014. Вип. 6. С. 41–51.
11. Міхеєв М. В. Адміністративно-правове регулювання діяльності державних і приватних виконавців в Україні : дис. ... к.ю.н. : 12.00.07. Київ, 2018. 220 с.
12. Муравйов К. В. Адміністративно-правове забезпечення реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань : автореф. дис. ... д.ю.н. : 12.00.07. Київ, 2017. 39 с.
13. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 2 черв. 2016 р. № 1403-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show> (дата звернення : 23.01.2019).

References

1. Avtorgov, A.M. (2008). *Administrativno-pravovyy status derzhavnogo vykonavtsya. Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
2. Bushshan, O.A. (2017). *Suchasni pytannya derzhavnogo upravlinnya u sferi prymusovogo vykonavtsya sudovykh rishen ta rishen inshykh organiv. Naukovyy visnyk Mizhnarodnogo universytetu (Seriya "Yurydichni nauky"). No. 29, vol. 1. 94–97* [in Ukrainian].
3. Grychko, Ee.M. (2016). *Derzhavne upravlinnya u sferi prymusovogo vykonavtsya sudovykh rishen ta rishen inshykh organiv vlady. Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
4. Grychko, O.M. (2018). *Administrativno-pravovyy status organiv ta osib, yaki zdiysnyuyut prymusove vykonannya sudovykh rishen ta rishen inshykh organiv. Candidate's thesis*. Zaporizhzhya [in Ukrainian].
5. Igonin, R.V. (2007). *Organizatsiyno-pravovi zasady diyalnosti subyektiv vykonavchogo provadzhennya. Candidate's thesis*. Irpin [in Ukrainian].
6. Koreneva, M.M. (2017). *Administrativno-pravovyy mekhanizm znyzhennya yuruduchnykh ryzukiv u zachodach prymusu organiv vykonavchoyi vlady Ukrayiny. Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
7. Krupnova, L.V. (2019). *Systema vykonavchogo provadzhennya v Ukrayini: teoretyko-pravovi ta prakseologichni. Doctor's thesis*. Dnipro [in Ukrainian].
8. Mayka, M.B. (2019). *Vykonannya ukhval sudu u tsyvilnomu protsesi. Candidate's thesis*. Lviv [in Ukrainian].
9. Makushev, P.V. (2017). *Derzhavna vykonavtsya sluzhba v Ukrayini: administrativno-pravove doslidzhennya. Doctor's thesis*. Zaporizhzhya [in Ukrainian].
10. Malsky, M.M. (2014). *Osnovni pidstavy nevykonannya sudovykh rishen ta inshykh aktiv, shshho pidlyagayut prymusovomu vykonannyu v transnatsionalnomu vukonavchomu protsesi. Almanakh mizhnarodnogo prava. 6. 41–51* [in Ukrainian].

11. Mikheyev, M.V. (2018). Administratyvno-pravove reguluyvannya diyalnosti derzhavnukh i pryvatnykh vykonavtsiv v Ukraini. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

12. Muravyov, K.V. (2017). Administratyvno-pravove zabezpechennya realizatsiyi derzhavnoyi polityky u sferi vykonannya kryminalnykh pokaran. *Doctor's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

13. Pro organy ta osib, yaki zdiysnyuyut prymusove vykonannya sudovykh rishen ta rishen inshykh organiv vlady: Zakon Ukrainy vid 02 cher. 2016 r. No. 1403-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show>.

*Velychko L. Yu., Doctor of Law, Associate Professor, Head of Law and European Integration Department, KRI NAPA, Kharkiv
ORCID 0000-0003-3029-4719;*

*Tovmasian A. E., Postgraduate Student of Law and European Integration Department, KRI NAPA, Kharkiv
ORCID 0000-0003-2615-4692*

MECHANISMS OF PUBLIC ADMINISTRATION OF SPECIAL PERFORMANCE OF JUDGMENTS CONCERNING BUSINESS ENTITIES: ANALYSIS OF CONDUCTED RESEARCH AND OUTLINING RESEARCH PERSPECTIVES

Target setting. The majority of business entities try to maximize their benefits, which is often can't be possible in terms of standing laws. At the same time such entities diligently secret such offenses, and in case of exposure and adjudication of the court, they make hard efforts to avoid just punishment. Under such circumstances the significance of efficient public administration of special performance of judgments concerning business entities based on the assets of national science is growing. All the above mentioned, after all, determines the relevance of the given research.

Analysis of recent researches and publications. Special performance perspectives became the cornerstone of theses on public administration, law etc. Certain lack of comprehensive researches on public administration of special performance of judgments concerning business entities is offset by publications of domestic scientists in dedicated journals.

Research objective. The goal of the article is the development of guidelines on the improvement of public administration of special performance of judgments. To achieve this goal it is necessary to solve the following tasks: 1) to analyze the content of extended abstracts of dissertations and professional publications, devoted to public administration of special performance of judgments; 2) to single out advanced research directions of theses on the given problematics.

Statement of basic materials. In view of theoretical insights and practical recommendations of domestic scientists, it is necessary to underline the need to continue research taking into consideration existing filling of elements of public administration in theses and publications (above all in dedicated journals) on the given problematics, such as forms of influence of the state; mechanisms of public administration (general, specific); subjects that enforce court decisions; a way of executing court decisions.

Conclusions. Theses vary by 1) their status (PhD or doctoral), scientific dertion (public administration, law), research subject, approaches to solving a specific problem etc; 2) direct, tangible and indirect approach to the problem public administration of special performance of judgments. The majority of defended theses are devoted to the study of the peculiarities of the activity of state and private executors, functioning of the system of enforcement of court decisions, and specific character of public administration in this field as well. At the same time there are only fragmentary mentions about mechanisms of public administration of special performance of judgments, especially concerning business entities. The continuation of scientific studies on these problematics will promote further improvement of discipline among business entities at enforcement of court decisions, including the improvement of public administration in this field.

The contents of dissertation summaries and specialized publications devoted to mechanisms of public administration of special performance of judgments concerning business entities. Perspective areas of dissertation research in the field have been outlined. The list of specific means (in terms of recognized methods) of public administration of special performance of judgments were detailed.

Key words: state administration, judgments, special performance, business entities, dissertation research, perspective areas.

Надійшла до редколегії 10.09.2019 р.